

نظم در معاشرت ها، وعده ها و پیمان ها / ویژگی عبادالرحمان چیست؟

یک مسلمان باید به وعده وعیدها و تعهد و قراردادهایش عمل کند و از کسانی که عهد شکن و پیمان شکن هستند باید حذر کرد، چرا که معاشرت با کسانی که تعهد نداشته و بی وفا باشند ناپایدار است.

خبرگزاری مهر- یک مسلمان باید به وعده وعیدها و تعهد و قراردادهایش عمل کند و از کسانی که عهد شکن و پیمان شکن هستند باید حذر کرد، چرا که معاشرت با کسانی که تعهد نداشته و بی وفا باشند ناپایدار است.

در دین مقدس اسلام و در سیره پیامبر بزرگ اسلام (ص) و پیشوایان دین نظم و انضباط در معاشرت ها و روابط اجتماعی و عهد و پیمان ها از ارزش بسیار برخوردار است. انسان طبعاً موجودی اجتماعی است و باید با دیگران رابطه برقرار سازد و بر این اساس شخصیت و معاشرت هایش شکل می گیرد. حضرت علی (ع) می فرماید: سبب الفت و وفای به عهد است و کسی که به عهد و پیمان و وعده هایش وفا کند همانا سزاوار و شایسته برگزیدن است.

در روایتی از پیامبر اکرم (ص) نقل شده است: کسی که عهد و پیمان ندارد، دین ندارد. (میزان الحکمه ج 7 صف 50)

از افراط و تفریط در معاشرت ها باید پرهیز کرد و صداقت و رفاقت در اندازه میانه باشد و از گذراندن اوقات به بطالت و بیهودگی باید دوری کرد. نکته ای که باید به آن توجه کرد این است که برای معاشرت زمان و اندازه ای حساب شده باید صرف شود.

مسلمان باید به وعده وعیدها و تعهد و قراردادهایش عمل کند از کسانی که عهد شکن و پیمان شکن هستند باید حذر کرد و دوستی و معاشرت با کسانی که تعهد نداشته باشد و بی وفا باشد سست و ناپایدار است.

نظم در راه رفتن

نظم در راه رفتن به معنای میانه روی در حرکت است؛ یعنی انسان باید نه چندان تندراه رود که نشانه سبکی است و نه چندان آهسته که علامت تکبر است، بلکه طوری باید راه رود که بازگو کننده سلامت و توانمندی باشد و طوری نباید راه رفت که نشانه ای از کسالت و بیماری در انسان باشد، آدمی باید با وقار گام بردارد و با فروتنی راه رود همانطور که میانه روی در هر امری لازم است، حتی انسان باید در راه رفتن هم اعتدال و میانه روی را رعایت کند.

در قرآن کریم سوره فرقان آیه 6 در ویژگی "عبادالرحمان" آمده است: "و عباد الرحمن الذین سخشون علی الارض هونا": بندگان خداوند رحمان کسانی هستند که آرام بر زمین گام می گذارند.

نظم در نشستن

انسان نباید همیشه به یک شکل و حالت ویژه بنشیند، بلکه منظور از نظم و انضباط در نشستن، مراعات دستورهای پیشوایان بزرگ دین است. انسان هایی که دارای تکبر و غرور هستند در جمعی که به صورت حلقه نشسته اند دوست دارند در بالای مجلس بنشینند، انسان متواضع وقتی کسی وارد مجلس می شود برای نشستن دیگران جا باز می کند و به دیگران احترام می گذارد و وقتی دو برادر یا پدر و یا پسر و یا دو دوست نزد هم نشسته اند میان آنها نمی نشیند.

امام صادق (ع) فرموده است: وقتی رسول خدا (ص) وارد مجلس می شد، در نزدیک ترین جای ورود می نشست. همچنین نقل است که رسول گرامی اسلام (ص) از نشستن شخصی میان دو شخص دیگر، بدون اجازه آن دو نهی فرمود.

دین مقدس اسلام به همه چیز توجه بسیار کرده است و برای هر کاری آداب خاصی را تعیین کرده و رعایت کردن آن را جزئی از مهارت های زندگی می داند و جلوه هایی از نظم و انضباط در آداب بزرگان دین برای ما معرفی و الگو قرار داده اند که هر کدام می تواند الگوی مناسب و بجایی در زندگی برای ما باشد.

کسی که به خلق نرم، حسن معاشرت و ملایمت طبع شناخته می شود دوستان و یارانش زیاد می شود و مردم به او انس می گیرند و به او روی می آورند و بهترین راه رسیدن به حسن معاشرت، سخن خوش و انعطاف پذیری است؛ این امور پایه و اساس سعادت اجتماعی است و انسان از این راه می تواند دوستانی به دست آورد و در مردم موثر واقع شود.

امام صادق (ع) فرموده است: اگر می خواهی محترم باشی نرم باش و اگر خواهان آنی که توهین شوی تندی کن.